

Liber I.

Capitulum II. Pater X.

Q. Wāns per gra

riam principaliter fiat accessus ad deū. non tñ per hoc excludit libertum arbitriū. qz puerio sine accessus ad deū et oē opus bonū et virtuosum per qd acquirit salus. pcedit a ḡa et a liberto arbitrio. principaliter a ḡa. Nā op̄ dñseis quos vult salvos facere et quos p̄elegit primo donū sue gratie in fundit. q̄ infusio mouet liber arbitriū ad bonū appetendū. Cū vero immissio nes has salubres libez arbitriū suscep̄t. et ad bonū appetendū motū fuerit statim ḡa que prius p̄uenit libez arbitriū mouēdo subsequit sibi coopando in hisque p̄tinent ad salutem. Hoc p̄ batbr̄s greg. xvij. moē. cū dicit. Sup̄na pietas prius agit in nobis aliquid sine nobis ut subsequit quoq; nō libe ro arbitrio bonū qd iā appetimus agat nobiscū. qd tñ per impensam grām in extremo iudicio ita remuneret in nobis ac si solū. pcessisset ex nobis. Quia em̄ dīna bonitas ut innocentē nos faciat p̄uenit. Paulus ait. Grā dei sum id qd sum. Et qz eandē grām nost̄ li bez arbitriū subsequit adiungit. Et ḡa eius in mevacua nō fuit sed abūdanti us laborani. Qd cū semibil spiceret. ait. non aut̄ ego. Et tñ qz se esse aliqd cū ḡa inuenit adiūxit. sed ḡa dei me cū. si cū p̄ueniente ḡa subsequit libez arbitriū nō h̄ret. vt ergo sine ḡa se m̄ bil esse oñderet. ait. Nō ego. vt nō se cū ḡa esse op̄atū per libez arbitriū oñderet. adiungit. sed ḡa dei mecū. Dec gre. Dicit beatus aug. Tolentē deus p̄uenit ut relit. subsequit ne frustravelit. A De hoc etiā ait ber. Deustria h̄c hoc est bonū cogitare. a malo declarare velle p̄ficere in nobis op̄at. primū si ne nobis. scđm nobiscū. tertius p̄ nos

Dist. I. Ca. II.

facit. Siquidē immittendo bonā cogitatōem nos p̄uenit. mutando etiā malā voluntatē sibi p̄sensum iūgit. ministrando etiā p̄sensi facultatē vel facilitatē foris p̄aptū opus nēm intra nos opifex innotescit. Tane ipsi nos p̄uenire neq; possimus. Qui at bonū nemine inuenit nemine salvat quē nō p̄uenit. Adeo ḡ sine dubio nē sit salutis exordiū. nec p̄ nos vtiq; nec nobiscū vep̄ p̄sensus et opus q̄ si nō ex nobis sit nō tñ sine nobis. Cū igit̄ deū inuisibile intra nos ac nobiscū actitare sentim̄ soli ḡe eius attribuamus. P̄sa liberū excitat cū sc̄iat cogitatū. sanat cū mutat affectū. roborat p̄ducat ad actū. suat ut nō sentiat defectū. lxx ber. P̄ḡ p̄ predcā quō ḡa p̄ueniat libez arbitriū et etiā subsequit. nā ipia ḡa sp̄us sci bonā voluntatē q̄ pcedit ex libero arbitrio primo op̄af in h̄c v̄ sit. deinde coop̄af nevacua sit. B Qd hugo pulcris v̄bis p̄bat d. Sp̄us nāq; sc̄us bonā voluntatē primo in h̄c opatur. deinde bone voluntati mouenti se et operanti coop̄af. prius bonā voluntatem aspirat ut sit. deinde bone voluntati mouēti se inspiratōt moueatur et operi v̄tua cua n̄ sit. primo op̄af eā. deinde op̄af per eā. bona em̄ voluntas est instēm sed sp̄us sc̄us est artifex. primo instēm opatur. deinde p̄ instēm op̄af. primo soli instēm op̄af. qd nō p̄ instrumentū nō solus ipse op̄af sed etiā instēm ip̄m p̄ qd ipse op̄af. Sic sp̄us sc̄us primo bona voluntatē in h̄c solus op̄af. sed q̄ postea per bona voluntatē op̄af non solū ipse op̄af sed etiā voluntas per quā op̄af. tñ opus bonū ex sp̄us sc̄o est qui op̄af non ex voluntate h̄is p̄ quā op̄af in ipsa quidē bonū sed non ex ipsa. qz aliunde accepit. Idem ḡ opus bonū et suū est inq̄sum h̄z. nō suū inq̄ntū a se metipso nō h̄z. Dec hugo. De hoc etiā

Liber .I.

am habef in glo. sup. ix. ca. de cele. ie/
rar. vbi dī Sicut in nēa p̄tāe non est
ut dīne illuminatōis donū nobis offe/
raf ita nō nīsi in nēa p̄tāe est ut oblatū
suspicat. Tā t̄ aliqñ t̄cū nolumus of/
ferf s̄z nūq̄ suscipit nīsi cū volumus t̄
cū volumusa deo volumus qz donū dei
est volūtas bona cū aūt nolumus a no/
bis nolumus qz nolle nihil aliud ē q̄
nō velle qd̄ desertio boni est. Hec glo.
C. Per istas autoritates colligere
possimus q̄ opus bonū oē qd̄ p̄ hōiez
agif sit p̄ grām inspirantē t̄ liber̄ arbitriū
sive voluntatē p̄sentientē t̄ reqruntē
hec duo ad salutē vt hōis salus pficiat
De hoc dī berñ. in libro de gēa t̄ libero
arbitrio sup illud capituli ad roma.
ix. Nō est volētis neq̄ currentis s̄z mi/
serentis dei. Qd̄ igif agit liber̄ arbitriū
um breuerit r̄no. Tolle liber̄ arbitriū
nō est qd̄ saluef tolle grām nō evñ sal/
uef opus hoc sine dubio effici nō pōt
nīsi vno a quo fit sine altero cui vel in
quo fit Deus autor̄ salutis est cuius est
liber̄ arbitriū t̄m̄ capax nec dare illaz
nīsi deus nec cape valet nīsi liber̄ arbitriū.
Qd̄ ḡ a solo deo t̄ soli daf liberū
arbitriū tā absq̄ p̄sensu accipiētis eē
nō p̄t qz absq̄ grā dantis t̄ ita gracie
opanti salutē coopari dī liber̄ arbitriū
um dū p̄sentit hoc est dū saluaf. Con/
sentire em̄ saluari est. p̄inde p̄tōris
spūs saltē huiuscemodi minime capit
eo q̄ illi volūtarius defit p̄sensus quo
saluāti vīz deo placide obtēpet sive in/
benti acq̄escendo sive pollicēti creden/
do sive reddēti grās agendo. Hec berñ.
De hoc etiā ait qdā glo. sup illo verbo
avocal. iq. Ego sto ad hostiū t̄ pulso
Ego sto vīz dñs ad hostiū vīz cordis
hūani t̄ pulso ad bonum supernaturale
monēdo. Si q̄s audiret vocē meā mo/
niciom mee p̄sentieđo t̄ aperuerit mis/
bi ianuā p̄ conatū liberi arbitriū ad bo

Dist. I. Ca. II.

num. introibo ad illū. s̄ p̄ grām gratū
faciente habitādo in illo cenabo cum
illo t̄ ip̄e mecum nā tens in tali hōiē de/
lectat t̄ ip̄e in deo. hec glo. D Per
ista igif dicta apparet clare q̄ opus bo/
nū fit p̄ hōe duo. s̄ p̄ grām t̄ liber̄ arbitriū.
Quod greg. in. xxiiij. mōra. p̄fir
mat dicens Bonū quippe qd̄ agimus
t̄ dei t̄ nēm Dei p̄ p̄uenientē grām no/
strū p̄ obseqñs liberū arbitriū. si eī dei
nō est vñ ei in eternū gracias agimus
Hoc sum si nēm nō est vñ nobis retrī/
bui p̄mia speram? Quia ḡ nō immeri/
to grās agimus dū scimus q̄ eius mu/
nere p̄uenim̄ Et rursum qz nō imerito
retributionē q̄rimus scimus q̄ ob/
sētē liber̄ arbitriū bona eligimus q̄
gerimus. hec greg. Notandum tñ q̄ lī/
cet opa meritoria salutis eterne fint li/
beri arbitriū t̄ gēe p̄ncipalius tñ sunt
gracie Gracia em̄ liber̄ arbitriū diri/
git in exercitio virtutū. p̄ nos em̄ ma/
le facere possumus sed nō bonū. Quis
quis ḡ bom̄ aliquid in suis actib⁹ p̄fir/
derat dono gratie id ascribat sed quid
mali in se perpenderit hoc suuȝ dicere
poterit in bonis vitando arroganciam
in malis seruando hūilitatis p̄stantiā
que sepe p̄dī dum mens de virtutib⁹
parrogantiam gloriaf. Filius.

PUfficienter mihi nunc expositū
est quomodo omne opus bonū
p̄ gratiā t̄ liber̄ arbitriū pficiat p̄ grā/
tiam p̄uenientē t̄ mouentē liberū arbi/
trium vero p̄sentiens t̄ salutis monita
suscipiens t̄ q̄ in his duob⁹ salus ho/
minum p̄sistat Sed mouet valde mē/
tem meā cū liber̄ arbitriū sine grā sp̄
ritus sancti nihil possit operari. C
Cur oīpotens deus qui plenus est oī/
pietate t̄ misericordia suā grām nō in/
fundat oīb⁹ p̄numiter hōib⁹ per quam
cuncti possent saluari.

Ca. III. Pater